

[Christmas Møller.]

i Dag, hvorledes er vore Samhandelsforhold med andre Lande, og hvorledes er vor Betalingsbalance, hvad der jo er en overmaade vigtig Ting, naar man ønsker at finde Kronens virkelige Værdi og at tage Stilling til, hvorledes Valutaspørgsmaalet skal løses?

Hvorledes er da Danmarks økonomiske Stilling i Dag? Enhver af os ved, at til Trods for, at vi har øget Produktionen meget væsentligt — for et af vort Landbrugs Hovedprodukters Vedkommende med et halvt Hundrede Procent —, er vor Samhandel med fremmede Lande fra 1929 til 1932 gaaet ned fra ca. 1 700 Mill. Kr. Salg og 1 800 Mill. Kr. Køb til i det første Kvartal af 1932 kun at andrage ca. 1 200 Mill. Kr. Køb og ca. 1 100 Mill. Kr. Salg for i Aar, hvis Tallene bliver de samme i de øvrige Kvartaler.

Vi ved endvidere, at der gennem en Aarrække overfor os er ført en Told- og Handelstraktatpolitik, hvorved vore Markeder mere og mere er blevet indsnævret, og at Stillingen i Dag er den, at vi maa lægge en ganske afgørende Vægt paa, hvorledes vort Hovederhvervs Afsætning er paa det engelske Marked. Vi Konservative har Ret til at bebrejde Regeringen og de andre Partier, at de ikke i Tide har ført en Told- og Handelspolitik, som vilde have sat os i Stand til paa en bedre og mere effektiv Maade at afværge den Række Angreb, som gennem Aarene er blevet rettet imod os.

Situationen er da i Dag saaledes, at England rent faktisk indtager den dominerende Stilling, jeg har nævnt, og at 80—85 pCt. af alt, hvad der hjemføres af fremmed Valuta, stammer fra Landbrugs-eksporten. Og samtidig hermed ser vi en økonomisk Udvikling, som for Landbrugets Vedkommende er præget af, at Priserne paa vore vigtigste Produkter i Tiden 1929—32 for Smørrets Vedkommende er faldet fra ca. 3 Kr. pr. kg i Slutningen af 1929 til i Dag at være noteret atter med et ikke ubetydeligt Fald, til 1,46 Kr. — en Pris saa lav, at man skal Aartier tilbage, ja, helt tilbage til forrige Aarhundrede for at finde Magen dertil. Og for Bacon's Vedkommende noterer vi procentvis et overmaade meget større Fald, fra ca. 1½ Kr. i Slutningen af December Maaned 1929 til mellem 60 og 70 ø. i Dag.

Denne Udvikling er foregaaet samtidig med, at Detailprisniveauet i dette Land er forblevet nogenlunde uændret, samtidig med at Lønninger og Skatter har holdt sig saa nogenlunde uændret fra 1929 til 1932,

og det er klart, at der derved — saaledes som jeg havde Lejlighed til at paavise det allerede ved Finanslovens første Behandling 1930 — er opstaaet et kolossalt Misforhold — og Misforholdet er voksende — mellem de to Prisverdener, nemlig det indenlandske Prisniveau og Prisniveauet for vore Eksportartikler.

Der kan efter vor Opfattelse ikke være den fjerneste Tvivl om, at det ikke lader sig gøre i det lange Løb at opretholde denne voldsomme Spænding, og hvis man fra Erhvervenes Side og fra Regeringens Side ikke vil gøre, hvad man kan, for at faa disse Verdener til at nærme sig hinanden, saa Spændingen bliver mindre, saa vil vi opleve det, som vi har oplevet i denne Vinter, en Arbejdsløshed med op til 150 000 arbejdsløse og 90 000 nu i Foraarets bedste Arbejdstid.

Men samtidig med, at jeg siger dette og derfor saa indtrængende, som jeg kan, siger til Regeringen, at det efter vor Opfattelse er nødvendigt, at den paa en Række Omraader fører en økonomisk Politik, som er i Overensstemmelse med de Krav, vi gentagne Gange har rejst, saa maa man jo heller ikke være blind for, at naar man skal lovgive under de nuværende bundne Forhold, hvor det enkelte Land mere og mere lukker sig inde i sig selv, hvor der ikke kan laanes et eneste Sted i Udlandet, hvor der ikke kan findes Afsætning i Udlandet for vore Værdipapirer, da er naturligvis ogsaa det Spørgsmaal af afgørende Betydning, hvordes dette Lands Kapitalforhold overfor Udlandet er.

Og i den Henseende er Forholdet det, at vi gennem en Aarrække har haft en Gæld til Udlandet paa ca. 1 000 Mill. Kr. Vi havde en Gæld til Udlandet paa 1 000 Mill. Kr. i 1914, vi havde den atter ved Udgangen af 1920, og vi havde den i 1929 og 1930, saa nogenlunde konstant; vort Underskud paa Handelsbalancen har ikke været større, end at de skjulte Indtægter opvejede det, men en Gæld paa 1 000 Mill. Kr. er ogsaa tung nok at bære, naar den skal betales i Guld, saaledes som det aller- meste af den skal, og det er jo ogsaa givet til Kende ved den Opgørelse, som er foretaget nu pr. 31. December 1931, at de 1 000 Mill. Kr.s Gæld, som vi tidligere havde i Guldvaluta, og indtil den 20. September naturligvis ogsaa i Papirkroner, pr. 31. December er vokset til mellem 1 300 og 1 400 Mill. Kr.

Det er klart, at naar man skal dømme og bedømme, hvorledes vi skal gøre vor Gerning i Dag, maa der ogsaa paa afgørende